

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-97/16-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, mr.sc. Ivice Kujundžića i Marine Kosović Marković, članova vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Općine G., G., kojeg zastupa opunomoćenik A. P., odvjetnik iz P., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Jurišićeva 19, uz sudjelovanje zainteresirane osobe B. B. iz G., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 15. rujna 2016.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/14-01/266, urbroj: 401-01/06-16-05 od 16. svibnja 2016.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika poništava se rješenje Općine G., klasa: UP/I-008-02/14-01/01, urbroj: 2163/02-03-02-14-07 od 15. travnja 2014. (točka 1. izreke), djelomično se odobrava B. B. pristup preslikama ispisa kontnih kartica proračuna Općine G. od 1. siječnja 2010. do 31. prosinca 2010., na način da se na istima prekriju osobni podaci fizičkih osoba koje su vršile uplate u općinski proračun (imena i prezimena) (točka 2. izreke), odbija se zahtjev B. B. u preostalom dijelu (točka 3. izreke), te se nalaže Općini G. da u roku od 8 dana od zaprimanja ovog rješenja omogući B. B. pristup odobrenim informacijama, sukladno točki 2. izreke ovog rješenja (točka 4. izreke).

Prvostupanjskim rješenjem Općine G. od 15. travnja 2014. odbija se zahtjev B. B. iz G. radi ostvarivanja prava na pristup informaciji – „Ispis kontnih kartica od 1. siječnja 2010. do 31. prosinca 2010.“- dostavljanje preslika dokumenata koji sadrži traženu informaciju.

Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja navodi kako ne osporava postojanje javnog interesa odnosno pravo svih fizičkih i pravnih osoba da znaju na koji se način i u koju svrhu koriste javna sredstva. Međutim, smatra da konto kartice proračuna Općine G. nisu informacije u smislu članka 5. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13. –dalje u tekstu: ZPPI), obzirom da su podaci o raspolaganjima Općine G. dostupni podnositelju zahtjeva B. B., ovdje zainteresiranoj osobi, u financijskim izvješćima Općine G., čime joj je, sukladno članku 16. stavku 3. citiranog Zakona, omogućen uvid u raspolaganja javnim sredstvima. Nadalje, tužitelj ističe kako zainteresirana osoba, podnošenjem učestalih zahtjeva kojima traži jako veliki broj

informacija, očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, jer time dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti, ovdje tužitelja. Smatra kako zainteresirana osoba nije dovoljno specificirala svoj zahtjev kojim traži pristup informacijama te da je paušalno zatražila ispis svih konto kartica za određeni period. Zbog obima dokumentacije, zainteresirana osoba dužna je točno odrediti koje konto kartice su predmetom njenih interesa, obzirom da konto kartice daju pregled pojedinačnih stavki knjiženja po različitim kriterijima, pa je potrebno specificirati po kojem kriteriju se informacije traže, a da pri tome iste nisu dostupne putem javnih glasila i web stranice tužitelja. Stoga smatra da prilikom donošenja odluke tuženik nije pravilno primijenio materijalno pravo i nije pravilno ocijenio razloge donošenja odluke tužitelja, kojim se odbija zahtjev zainteresirane osobe zbog nedostatka procesne pretpostavke obzirom da ista nije dovoljno jasno naznačila koju točnu dokumentaciju traži od tužitelja, pa je tužitelj, sukladno odredbi članka 20. ZPPI-i, kako se radilo o nepotpunom odnosno nerazumljivom zahtjevu, pozvao zainteresiranu osobu na ispravak zahtjeva, nakon čega je zahtjev odbio, jer zainteresirana osoba nije ispravila zahtjev na odgovarajući način, a na temelju dostavljenog se nije moglo sa sigurnošću utvrditi o kojoj se traženoj informaciji radi. Slijedom navedenog tužitelj predlaže ovom Sudu da, nakon provedene rasprave, donese presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtjev, poništiti pobijanu odluku i sam riješiti stvar.

Tuženik u opširnem odgovoru na tužbu ostaje kod razloga danih u obrazloženju osporenog rješenja te dodaje kako se predmetne informacije odnose na raspolaganje sredstvima Općine G. koja je, kao tijelo javne vlasti, po zahtjevu korisnika dužna postupiti sukladno odredbi članka 16. stavka 3. ZPPI-a, prema kojoj su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa. Ističe da Općina G. kao tijelo javne vlasti pri donošenju prvostupanjske odluke uopće nije uzela u obzir sadržaj traženih informacija te o istima nije niti odlučila, nego je odbila zahtjev zainteresirane osobe iz procesnih razloga, odnosno iz razloga jer nije pojasnila svoj zahtjev, iako je iz same činjenice da je u drugostupanjskom postupku tijelo javne vlasti tuženiku dostavilo u zahtjevu zatražene informacije razvidno kako tijelo javne vlasti niti u prvostupanjskom postupku nije moglo biti u sumnji u pogledu toga na što se isti zahtjev odnosi, radi čega nije imalo stvarnog razloga pozivati zainteresiranu osobu na pojašnjenje svog zahtjeva. Naime, ispis kontnih kartica, koji je za traženi period u ovom predmetu zatražila zainteresirana osoba, ne predstavlja obimnu dokumentaciju, kako to navodi tužitelj, već se ispis svih kontnih kartica po svakoj godini sastoji od nekoliko stotina stranica. Iz dostavljenih predmetnih informacija – svih kontnih kartica Općine G. za 2010. godinu, tijekom drugostupanjskog postupka utvrđeno je da se iste lako mogu ispisati iz programa unutar kojeg se vodi proračunsko knjigovodstvo tijela javne vlasti, da njihov obim nije toliki da bi nesrazmjerno opterećivao rad Općine G., da se iste mogu dostaviti zainteresiranoj osobi na način da se zaštite osobni podaci osoba koje su vršile uplate u proračun, a sukladno odredbi članka 15. stavka 2 točke 2. ZPPI-a, te da u pogledu zatraženih informacija nema drugih zakonskih razloga za ograničenje informacija. Navodeći i druge razloge zbog kojih smatra osporeno rješenje na zakonu utemeljenim, tuženik predlaže ovom Sudu da tužbu tužitelja odbije.

Rukovodeći se načelom učinkovitosti, a imajući u vidu sadržaj tužbe tužitelja koji je identičan tužbi u ovosudnom spisu, poslovni broj: UsII-93/16, ovaj Sud u ovom predmetu nije dostavio tužbu na odgovor zainteresiranoj osobi, s obzirom da se u ovim predmetima radi o istim strankama te o istoj pravnoj i činjeničnoj situaciji (razlika je samo u periodu za koji su tražene informacije). Naime, u navedenom predmetu zainteresirana osoba dala je odgovor na tužbu tužitelja, na koji se ovaj Sud osvrnuo u presudi, poslovni broj: UsII-93/16-7 od 1. rujna 2016. godine.

Nadalje, Sud je predmetni spor riješio bez rasprave, sukladno ovlaštenju iz odredbe članka 36. točke 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10., 143/12. i 152/14.), s obzirom da tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a tužitelj u tužbi paušalno

zahtjeva održavanje rasprave ne ukazujući izričito iz kojeg razloga bi održavanje rasprave o spornom pravnom pitanju bilo odlučno za donošenje odluke u ovoj stvari.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, Sud nalazi da, time što je djelomično odobrio zainteresiranoj osobi pristup traženim informacijama, tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja.

Pri tome se tuženik osnovano pozvao, pored ostalog, na odredbu članka 16. stavka 3. ZPPI-a, prema kojoj su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak, a što ovdje nije slučaj.

Nadalje, i po ocjeni ovog Suda, tražene kontne kartice u svemu udovoljavaju definiciji informacije iz odredbe članka 5. točke 3. ZPPI-a, prema kojoj je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra ili u bilo kojem drugom obliku, neovisno o načinu na koji je prikazana (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis).

Slijedom izloženog, Sud nalazi neosnovanim prigovor tužitelja da tražene kontne kartice nemaju značenje informacije te s tim u vezi prihvaća stajalište tuženika koji je razloge za svoju odluku obrazložio valjanim, pravno relevantnim razlozima, utemeljenim na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Na kraju, a suprotno mišljenju tužitelja, Sud nalazi da je zahtjev zainteresirane osobe dovoljno potpun i razumljiv te da se po njemu moglo postupiti, zbog čega je neosnovano zainteresirana osoba pozvana na ispravak zahtjeva i prvostupanjskim rješenjem odbijen njen zahtjev, na temelju odredbe članka 20. stavka 2. ZPPI-a. Stoga je tuženik zakonito, temeljem članka 117. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09.), poništio prvostupanjsko rješenje tužitelja, te je, temeljem članka 25. stavka 7. ZPPI-a, osnovano omogućio pristup traženim informacijama, uz ograničenje propisano odredbom članka 15. stavka 5. ZPPI-a.

Kako je, dakle, osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno prihvatljive razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku, to ovaj Sud nije našao osnove navedeno rješenje ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 15. rujna 2016.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.